

Valerija Judina, Okupace Prahy za války o rakouské dědictví z pohledu neúředních písemných pramenů, Praha 2018, 62 s.

Autorka předkládá k obhajobě práci zaměřenou na reflexi okupace Prahy tak, jak nám ji zanechaly vybrané vyprávěcí prameny. Práce je logicky strukturovaná, po všeobecném úvodu následuje zevrubný rozbor použitých pramenů a jejich autorů. Poté je věnována pozornost konkrétním událostem a jejich popisu. V závěru práce je možno také několik zajímavých a přehledně uspořádaných příloh.

Zvolené téma i vybrané spektrum pramenů hodnotím pozitivně, jde sice o čtyři záznamy z městského prostředí, přesto se však vzájemně liší a vznikly z pera různorodých autorů, kteří ke svému úkolu přistupovali různými způsoby. Zajímavé je také sledování postupu autocenzury u některých z autorů.

Práce je psána vyzrálým jazykem bez výraznějších prohřešků (jen ve výjimečných případech by byla na místě opatrnost – druhý svazek Lothových pamětí bych raději označila za obsáhlejší, výpady byly spíše rabovací nežli rabující...) Také formální stránka práce je zcela vyhovující a poznámkový aparát konzistentní a důkladný.

- 1) V seznamu literatury postrádám ze všeobecných publikací příslušné svazky Velkých dějin zemí Koruny české, zejména pro to, že se jedná o nejnovější souhrn dané problematiky.
- 2) Co se týká dílčího závěru o autorech jednotlivých pojednání (s. 14) doporučuji opatrnější vyjádření, neboť o autorovi/autorech jednoho z pramenů nevíme zjevně vůbec nic.
- 3) Jistě by bylo možno všechny prameny představit podrobněji, autorka avizuje vnější a vnitřní kritiku, nicméně vnější kritika zůstala až na výjimky stranou (např. rozměry rukopisů, jejich vzhled, vazba atd.)
- 4) Dvě poznámky mám k seznamu literatury. Za prvé korektnější by bylo nazvat tuto část Seznam pramenů a literatury, za zejména diskutabilní ovšem považuji vydělení speciálního oddílu Další doporučená literatura.

I přes uvedené výhrady považuji práci za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením výborně.